

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်
ဇူလိုင်လ
၂၇ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးမြင့်ဟန် ရွှေတွင်

ဒေါ်လသာဒေဝီ

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ *

တရားလိုနှင့် လိုပြသက်သေများ စစ်ဆေးခြင်းမပြုရသေးဘဲ
တရားခံအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂)
အရ တရားရှင်လွှတ်နိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အမှုတွင် တရားလို ဦးအောင်စိုးမင်းအား ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၀ အရ စစ်ဆေးပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၂ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးကာ တရားခံများအပေါ် ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၄ အရ အရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း
တွေ့ရသည်။ ယင်းသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၄ အရ လက်ခံ
အရေးယူဆောင်ရွက်ပြီးနောက် တရားခံများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ

* ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၀ (ခ)
+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၈၃(ခ) တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၁
ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၈ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏
အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု၊

၂၀၁၂
ဒေါ်လသာဒေဝီ
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ပုဒ်မ ၂၁၁ ဖြင့် အရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်း
နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ထားသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ယင်းကဲ့သို့ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် တရားရုံးအနေဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်
ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၂(၁)နှင့်အညီ တရားလိုနှင့် တရားလိုတင်ပြ
သော သက်သေများကို စစ်ဆေးပြီး မည်သည့်အဆင့်တွင်မဆို တရားလို
၏ စွပ်စွဲချက်များသည် အခြေအမြစ်မရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပါက ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ တရားရှင်လွတ်ရန်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အမှုတွင် တရားခံများအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၄ အရ လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက်ပြီးနောက်
တရားလို ဦးအောင်စိုးမင်းအား စစ်ဆေးခြင်းမပြုမီအဆင့်တွင်သာ ရှိသေး
၍ အမှုတိုးတက်မှုအခြေအနေပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိသေးသော အခြေအနေ
တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂)အရ တရားရှင်လွတ်ခြင်း
မှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ (ဦးချစ်သန်း
ပါ ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ အမှု ၊ ဦးလှ
နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ အမှု တို့အား
ရည်ညွှန်းသည်။)

သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးမှ ၂ တရားခံ ဒေါ်လသာဒေဝီ
အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ တရားရှင်လွတ်သည့်
အမိန့်မှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးဝင်းဌေး၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၂

လျှောက်ထားခံရသူ(၁)အတွက် - ဦးခင်မောင်ညို၊

ဒေါ်လသာဒေဝီ

ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

လျှောက်ထားခံရသူ(၂)အတွက် - ကိုယ်တိုင်

အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၂၁/၂၀၁၁ တွင် ဦးအောင်စိုးမင်းက ဦးသိန်းဟန် နှင့် ဒေါ်လသာဒေဝီ တို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ ဖြင့် တရားစွဲဆိုရာတွင် ဒေါ်လသာဒေဝီမှ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ တရားရှင်လွတ်ပေးရန် လျှောက်ထားချက်အား ပယ်သည့်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်အပေါ် ဒေါ်လသာဒေဝီမှ မန္တလေးခရိုင် တရားရုံးသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၅/၂၀၁၁ ဖြင့် ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းရာ ဒေါ်လသာဒေဝီအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ စွဲချက်မတင်မီ တရားရှင်လွတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဦးအောင်စိုးမင်းက မကျေနပ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၈၃(ခ)/၂၀၁၁ ဖြင့် ပြင်ဆင်မှုတက်ရောက်ရာ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အောင်မြေသာစံမြို့နယ် တရားရုံး၏ ၂၂-၂-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ အမှတ် (၂) တရားခံ ဒေါ်လသာဒေဝီအပေါ် ချမှတ်သော အမိန့်အား ပြန်လည်အတည်ပြုခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်လသာဒေဝီမှ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းလာသည်။

၂၀၁၂
ဒေါ်လသာဒေဝီ
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

အမှုမှာ မူလရုံးတရားလို ဦးအောင်စိုးမင်းသည် ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးဦးစီးဌာနတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင် စဉ် မူလရုံး ၁ - တရားခံ ဦးသိန်းဟန်၏ မိတ္တူကူးဆိုင်တွင် မိတ္တူကူးရာမှ ဦးသိန်းဟန်နှင့် သိကျွမ်းခဲ့ကြောင်း၊ ထို့နောက် ဦးအောင်စိုးမင်းသည် ရန်ကုန်မြို့မှ မန္တလေးမြို့၊ အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးဦးစီးဌာနသို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးသိန်းဟန်မှ ဦးအောင်စိုးမင်းအပေါ် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ ၃၀-၁၀-၂၀၀၆ ရက်စွဲပါ တိုင်စာပေးပို့ခဲ့သဖြင့် ဦးအောင်စိုးမင်းသည် ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့၏ စစ်ဆေးခြင်းခံရပြီး ၃၀-၁၁-၂၀၀၆ ရက်နေ့တွင် ဝန်ထမ်းအဖြစ်မှ ထုတ်ပယ်ခံခဲ့ရကြောင်း၊ ၁- တရားခံ ဦးသိန်းဟန်၏ မမှန်မကန်တိုင်ကြားချက်ကို ၂- တရားခံ ဒေါ်လသာဒေဝီကလည်း မမှန်မကန် ထွက်ဆိုချက်ပေးခဲ့သည်ဟုဆိုကာ ဦးသိန်းဟန် နှင့် ဒေါ်လသာဒေဝီတို့အပေါ် ဥပဒေအရ အရေးယူပေးရန် ဦးအောင်စိုးမင်းမှ တရားလိုပြုလုပ်ပြီး အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးသို့ ဦးတိုက်လျှောက်ထားတိုင်ကြားရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသော အမှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက မူလရုံး ၁-တရားခံဦးသိန်းဟန်က ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ 'တိုင်းကြားခဲ့ရာတွင် လျှောက်ထားသူ ဒေါ်လသာဒေဝီက မမှန်သက်သေထွက်ဆိုပေးခဲ့သည်ဟုဆိုသော်လည်း မည်သည့်ကဏ္ဍမှ မည်သို့ မည်ပုံထွက်ဆို အစစ်ခံခဲ့ကြောင်း၊ မည်သည့်နေ့ရက်တွင် မည်ကဲ့သို့ မဟုတ်မမှန်ထွက်ဆိုခဲ့ကြောင်း ဦးတိုက်လျှောက်လွှာတွင်ဖြစ်စေ၊ ဦးတိုက်လျှောက်လွှာနှင့်အတူ ပူးတွဲတင်ပြသည့် စာရွက်စာတမ်းများ၌ဖြစ်စေ၊ ဦးသိန်းဟန်၏ တိုင်စာ၌ဖြစ်စေ လုံးဝပါရှိခြင်းမရှိ

သဖြင့် ဒေါ်လသာဒေဝီအပေါ် စွပ်စွဲမှုသည် အခြေအမြစ်မရှိသည်မှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ အရ အရေးယူရမည့် ကိစ္စတွင် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းကသော်လည်းကောင်း၊ တရားရုံးကသော်လည်းကောင်း၊ စာဖြင့်ရေးသားတိုင်တန်းစွဲဆိုခြင်းမရှိလျှင် အဆိုပါပြစ်မှုကို မည်သည့်တရားရုံးကမျှ လက်ခံအရေးယူပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ စွဲဆိုချက်သည် အခြေအမြစ်မရှိကြောင်း ရာဇဝတ်တရားသူကြီးက ယူဆလျှင် အမှု၏အရှေ့ပိုင်း မည်သည့်အဆင့်၌မဆို တရားခံအား စွဲချက်မတင်မီ လွတ်ထားနိုင်ကြောင်း၊ တရားလိုစစ်ဆေးခြင်း (သို့မဟုတ်) သက်သေအချို့စစ်ဆေးခြင်းပြီးမှသာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) ကိုဆုံးဖြတ်ရမည်ဟူသော လမ်းညွှန်မှုလည်းမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ခရိုင်တရားရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က တရားလို ဦးအောင်စိုးမင်းအား စစ်ဆေးရခြင်းမရှိသေးသဖြင့် အခြေအမြစ်မရှိကြောင်း ယူဆနိုင်သည့်အကြောင်း မပေါ်ပေါက်သေးဟု သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းကြောင်း၊ ဒေါ်လသာဒေဝီအား ခရိုင်တရားရုံးမှ တရားရှင်လွတ်ခဲ့ခြင်းမှာ အမှုတွဲချေဖျက်သည့်သဘော မဟုတ်ကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ အမှုတွဲချေဖျက်ခြင်းမှာ အမှုတစ်ခုလုံးကို စွဲဆိုခွင့်မရှိဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ တရားရှင်လွတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းမှာ မူလမှုတွင်ရှိနေသည့် တရားခံ (၂)ဦးအနက် မိမိအပေါ် စွဲဆိုထားခြင်းမှာ အခြေအမြစ်မရှိဘဲ စွဲဆိုထား၍ တရားရှင်လွတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်း

၂၀၁၂
 ဒေါ်လသာဒေဝီ
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

၂၀၁၂
ဒေါ်လသာဒေဝီ
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်နှင့် မူလမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ပြီး ခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးမှ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက မူလရုံး တရားသူကြီးသည် မူလရုံးတရားလိုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀၀ အရ စစ်ဆေးပြီးနောက် တိုက်ရိုက်လက်ခံထားကြောင်း၊ တရားလို နှင့် လိုပြသက်သေများ လုံးဝစစ်ဆေးခြင်းမရှိသေး၍ တိုင်လျှောက်ချက်မှာ မှန်ကန်မှု ရှိ မရှိ၊ အခြေအမြစ် ရှိ မရှိ လုံးဝမသိသေးသည့် အနေအထား တွင်သာရှိသေးကြောင်း၊ စွပ်စွဲမှုသည် အခြေအမြစ် ရှိ မရှိ သက်သေများ စစ်ဆေးရန်လိုအပ်သေးသည့် အနေအထားတွင် တရားခံအား ပြစ်မှုဆိုင် ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ လွတ်ပေးသည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက် လိုက်သည့် တိုင်းဒေသကြီး၏အမိန့်မှာ မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း၊ အမှုလုံးဝမစစ်ဆေးမီ တရားရှင်လွတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းမှာ အမှုချေဖျက်သည့်သဘောသက်ရောက်ကြောင်း၊ ယခုအမှုမှာ မန္တလေး တိုင်း၊ အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးဦးစီးဌာနတွင် စစ်ဆေးသောအမှုနှင့်စပ် လျဉ်း၍ တိုင်ကြားခြင်းဖြစ်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅(၁) (ခ) နှင့် အကျုံးမဝင်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူမှ အပြီးသတ်သက်သေခံ ချက်နှင့်ပတ်သက်၍ သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၄၁ ဟု တင်ပြထားခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ အပြီးသတ်သက်သေခံချက် (Conclusive Proof) ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၄ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထား ကြောင်း၊ ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းစစ်ဆေးချက်မှတ်တမ်းသည် အပြီးသတ် သက်သေခံချက်မဟုတ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး

တရားလွတ်တော်မှ သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှားယွင်းမှု မရှိသဖြင့် ပြင်ဆင်မှုအား ပလပ်ပေးသင့်ကြောင်းလျှောက်ထားတင်ပြသည်။

၂၀၁၂
ဒေါ်လသာဒေဝီ
နှင့်

လျှောက်ထားခံရသူ ၂- ဦးအောင်စိုးမင်းက မူလရုံး ၁-တရားခံ ဦးသိန်းဟန်သည် ၃၀-၁၀-၂၀၀၆ ရက်စွဲပါ တိုင်စာကို ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ထံပေးပို့ရာတွင် တိုင်စာပါ အချက်အလက်များမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ တိုင်စာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ၅-၁၁-၂၀၀၆ ရက်နေ့တစ်နေ့ထဲတွင် စစ်ဆေးခဲ့ပြီး စာရွက်စာတမ်း၊ အထောက်အထား၊ သက်သေအပြည့်အစုံတင်ပြခွင့်မရ ခဲ့ကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅(၁)(ခ) တွင် တရားရုံး မဟုတ်သောအဖွဲ့အစည်းသို့ မမှန်မကန်တိုင်ကြားသည့်ကိစ္စတွင် ထိုအဖွဲ့ အစည်းကသာ စာရေးသားတိုင်တန်းခွင့်ရှိကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိ၍ မူလရုံးတရားလို ဦးအောင်စိုးမင်းမှ ဦးတိုက်လျှောက်ထား တရားစွဲဆိုခွင့် ရှိကြောင်း၊ မူလရုံးတွင် တရားလိုအား အဓိကစစ်မေးချက်စစ်ဆေးပြီး ပြတ်ခြင်းမရှိသေးကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၁) နှင့် ၂၅၃(၂) အရ စွဲဆိုထားသော အမှုအခြေအမြစ် ရှိ မရှိ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၂ နှင့်အညီ သက်သေခံချက်ရယူပြီး လိုအပ်ပါက တရားခံကို စစ်မေးပြီးမှသာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ စွဲချက်မတင်မီ လွှတ်ခွင့်ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွတ်တော်၏အမိန့်သည် ဥပဒေအရလည်းကောင်း၊ လမ်းညွှန် စီရင်ထုံးများအရလည်းကောင်း မှန်ကန်မှုရှိသဖြင့် ပြင်ဆင်မှုအား ခွင့်မပြု သင့်ကြောင်း စီရင်ထုံးများကိုးကား၍ လျှောက်လဲတင်ပြထားသည်။

မူလရုံးအမှုတွဲအားကြည့်ရှုရာတွင်တရားလိုဖြစ်သူ ဦးအောင်စိုးမင်း သည် ညီဖြစ်သူ ကိုသက်ဇင်ဆိုသူနှင့် ၁-တရားခံ ဦးသိန်းဟန်အား

၂၀၁၂

ဒေါ်လသာဒေဝီ

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ အမေရိကန်သို့သွားရောက် အလုပ်လိုသူများ အား တစ်ဦးလျှင် ငွေကျပ်သိန်း (၈၀)ပေးလျှင် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ပေး မည်ဟု ပြောခဲ့ကြောင်း၊ လူ (၃) ဦးအတွက် ငွေကျပ်သိန်း ၆၀ ကို ဦးသိန်းဟန်မှ ကိုသက်ဇင်အားပေးခဲ့ကြောင်း၊ ထိုငွေပေးရန် အတွက် ဦးအောင်စိုးမင်းက တိုက်တွန်းကြောင်း၊ ကိုသက်ဇင်သို့ပေးသည့် ငွေကျပ်သိန်း ၆၀ အတွက် ဦးအောင်စိုးမင်းက ၎င်းပိုင် အ/၄၄၃၁ ကားကို အာမခံအဖြစ်ပေးခဲ့သည်ဟု မမှန်မကန်ဖော်ပြ၍ ဦးသိန်းဟန်မှ ပြည်ထဲ ရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ ၃၀-၁၀-၂၀၀၆ ရက်စွဲဖြင့် တိုင်ကြားခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့ တိုင်ကြားခဲ့၍ မန္တလေးမြို့၊ အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးဦးစီးဌာနရုံးတွင် ၅-၁၁-၂၀၀၆ နေ့တွင် တိုင်ကြားသူနှင့် တိုင်ကြားခံရသူတို့ကို တစ်ရက် တည်းစစ်ဆေးခဲ့ပြီး ၃၀-၁၁-၂၀၀၆ နေ့မှစ၍ ဝန်ထမ်းအဖြစ်မှ ထုတ်ပယ် ခြင်းခံရကြောင်း၊ ဦးသိန်းဟန်သည် ဦးအောင်စိုးမင်းအလုပ်မှ ထုတ်ပယ် ခံရပြီးနောက် ဦးအောင်စိုးမင်းအပေါ် ရန်ကုန်တိုင်း၊ ကျောက်တံတား မြို့နယ်တရားရုံး၌ ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၁၃/၂၀၀၇ ဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၇ အရလည်းကောင်း၊ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရား ရုံးတွင် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၅၂/၂၀၀၇ ဖြင့် အ/၄၄၃၁ ကားအား လက်ရောက်ရလို့ကြောင်းဖြင့်လည်းကောင်း တရားစွဲဆိုခဲ့ကြောင်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၁၃/၂၀၀၇ တွင် ဦးအောင်စိုးမင်းအား တရားသေလွှတ်ခဲ့ပြီး တရားမကြီး ၂၅၂/၂၀၀၇ တွင်လည်း အဆိုလွှာကို ပယ်သည့်အမိန့်များချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအမှု များတွင် ဦးအောင်စိုးမင်းက ဥပဒေနှင့်အညီ ပြန်လှန်စစ်မေးခွင့်ရရှိပြီးမှ သာ ဦးသိန်းဟန်မှ ၎င်းအပေါ် မမှန်မကန်တိုင်ကြားခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့

၂၀၁၂

ဒေါ်လသာဒေဝီ

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

တိုင်ကြားရာတွင် ဒေါ်လသာဒေဝီမှ မမှန်မကန်ထွက်ဆိုခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်ဟုဆိုကာ မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံတရားရုံးတွင် ဦးအောင်စိုးမင်းက တရားလိုပြုလုပ်ပြီး ဦးသိန်းဟန်နှင့် ဒေါ်လသာဒေဝီ တို့အပေါ် ဦးတိုက်လျှောက်ထားတိုင်ကြားခဲ့ရာ တရားရုံးမှ ဦးသိန်းဟန် နှင့် ဒေါ်လသာဒေဝီတို့အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ အရ အရေး ယူခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

မူလရုံးအမှုတွင် တရားလိုအား စစ်မေးရန် ချိန်းသည့်အဆင့်တွင် ၂-တရားခံဒေါ်လသာဒေဝီ၏ရှေ့နေမှ စွဲဆိုထားသည့်အမှုမှာ အခြေ အမြစ်မရှိသောကြောင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂)အရ တရားရှင်လွတ်ပေးရန် လျှောက်ထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

အမှုတွင် တရားလိုဦးအောင်စိုးမင်းအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၀ အရ စစ်ဆေးပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၂ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးကာ တရားခံများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀၄ အရ အရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ယင်းသို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၄ အရ လက်ခံအရေးယူဆောင်ရွက် ပြီးနောက် တရားခံများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ ဖြင့် အရေး ယူဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်းနှင့်အညီ ဆောင်ရွက် ထားသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ယင်းကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် တရားရုံးအနေဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင် ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၂ (၁)နှင့်အညီ တရားလိုနှင့် တရားလိုတင်ပြ သောသက်သေများကို စစ်ဆေးပြီး မည်သည့်အဆင့်တွင်မဆို တရားလို၏

၂၀၁၂
ဒေါ်လသာဒေဝီ
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

စွပ်စွဲချက်များသည် အခြေအမြစ်မရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပါက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂)အရ တရားရှင်လွှတ်ရန်ဖြစ်သည်။

အမှုတွင် တရားခံများအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၄ အရ လက်ခံ အရေးယူ ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် တရားလို ဦးအောင်စိုးမင်းအား စစ်ဆေးခြင်းမပြုမီအဆင့်တွင်သာ ရှိသေး၍ အမှုတိုးတက်မှုအခြေအနေပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိသေးသောအခြေအနေတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂)အရ တရားရှင်လွှတ်ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ (ဦးချစ်သန်း ပါ ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု ^(၁) ၊ ဦးလှ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု ^(၂) တို့အား ရည်ညွှန်းသည်။)

သို့ဖြစ်ရာ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးမှ ၂-တရားခံ ဒေါ်လသာဒေဝီအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂)အရ တရားရှင်လွှတ်သည့် အမိန့်မှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ မူလမြို့နယ် တရားရုံးက ၂-တရားခံ ဒေါ်လသာဒေဝီ၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃(၂) အရ လျှောက်ထားချက်အားပလပ်သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်များမှာ မှန်ကန်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤပြင်ဆင်မှုအား ပလပ်လိုက်သည်။

(၁) ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၁၂။
(၂) ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၆၅။